

UOHSX00DA4BO

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka:

ÚOHS-R0037/2020/VZ

Číslo jednací:

ÚOHS-12493/2020/322/HSc

Brno: 27. dubna 2020

V řízení o rozkladu ze dne 24. 2. 2020 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne obviněným –

- **město Varnsdorf**, IČO 00261718, se sídlem Nám. E. Beneše 470, 407 47 Varnsdorf, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 12. 8. 2019 společností VIA Consult a.s., IČO 25084275, se sídlem nám. Svobody 527, 739 61 Třinec,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0307/2020/VZ, č. j. ÚOHS-04284/2020/542/MKd ze dne 7. 2. 2020 vydanému ve správním řízení ve věci možného spáchání přestupku obviněným v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky s názvem „**Nájem systémů pro měření rychlostí na pozemních komunikacích včetně příslušného software pro správu a zpracování přestupků**“ v užším řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 21. 12. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 27. 12. 2018 pod ev. č. Z2018-044956 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 26. 12. 2018 pod ev. č. 2018/S 248-573608,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0307/2019/VZ, č. j. ÚOHS-04284/2020/542/MKd ze dne 7. 2. 2020,

ruším

a správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0307/2019/VZ ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, jehož se měl obviněný – město Varnsdorf, IČO 00261718, se sídlem Nám. E. Beneše 470, 407 47 Varnsdorf dopustit v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky s názvem „Nájem systémů pro měření rychlostí na pozemních komunikacích včetně příslušného software pro správu a zpracování přestupků“ v užším řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 21. 12. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 27. 12. 2018 pod ev. č. Z2018-044956 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 26. 12. 2018 pod ev. č. 2018/S 248-573608, tím, že při stanovení zadávacích podmínek, resp. při stanovení kritéria technické kvalifikace nepostupoval v souladu s § 73 odst. 6 písm. b) citovaného zákona ve spojení s § 6 odst. 1 a 2 citovaného zákona, neboť stanovením požadavku na předložení seznamu významných služeb poskytnutých za poslední tři roky před zahájením zadávacího řízení včetně uvedení ceny a doby jejich poskytnutí a identifikace objednatele zahrnujícího:

- *minimálně 1 zakázku, „která spočívala v poskytnutí a provozu systému automatické detekce přestupků (okamžitá a úseková rychlost) spolu s poskytnutím systému (agendy) správy dopravních přestupků pro řešení přestupku výzvou a řešení přestupku v rámci přestupkového řízení s řidičem i provozovatelem vozidla, přičemž bylo zpracováno minimálně 20 000 případů ročně. Poskytnutím agendy se rozumí provoz z datového centra a přístup do systému pomocí tenkého klienta (přes webový prohlížeč) spolu s požadavkem na integrace na navazující systémy v rozsahu dle specifikace v ZD a to na spisovou službu, ekonomický SW, centrální registr vozidel, informační systém základních registrů, ISDS, hybridní poštu spolu s požadavkem na roční objem zpracovaných měření alespoň 20.000 přestupků.“*
- *a dále minimálně 1 zakázku, „jejíž součástí byla agenda správy dopravních přestupků, tj. poskytnutí softwarové navázání měření rychlosti na přestupky, přičemž bylo zpracováno minimálně 30 000 případů ročně. Poskytnutím agendy se rozumí provoz z datového centra a přístup do systému pomocí tenkého klienta (přes webový prohlížeč) spolu s požadavkem na integrace na navazující systémy v rozsahu dle specifikace v ZD a to na spisovou službu, ekonomický SW, centrální registr vozidel, informační systém základních registrů, ISDS, hybridní poštu spolu s požadavkem na roční objem zpracovaných měření alespoň 30.000 přestupků.“*

nevymezil minimální úroveň tohoto kritéria v souladu se zásadou přiměřenosti a zásadou zákazu diskriminace tak, aby odpovídala rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky, přičemž dne 9. 4. 2019 uzavřel s vybraným dodavatelem Water Solar Technology Ltd., registrační číslo 7113037, se sídlem Manchester, 6 Bexley Square, M3 6BZ, Spojené království Velké Británie

a Severního Irsku, odštěpný závod Water Solar Technology Ltd. - branch, organizační složka, IČO 29041643, se sídlem Bořivojova 878/35, 130 00 Praha 3, smlouvu o nájmu měřicích zařízení,

zastavuji,

neboť dle § 257 písm. f) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů v řízení zahájeném z moci úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 268 nebo § 269 téhož zákona.

ODŮVODNĚNÍ

I. Postup před zahájením řízení o přestupku

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ kvýkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem, v roli kontrolního orgánu, ve smyslu § 1 a § 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**kontrolní řád**“), ve spojení s § 248 odst. 1 písm. e) zákona, zahájil dne 15. 5. 2019 z moci úřední doručením oznámení o zahájení kontroly z téhož dne, č. j. ÚOHS-K0008/2019/VZ-12837/2019/544/MDb, zadavateli — město Varnsdorf, IČO 00261718, se sídlem Nám. E. Beneše 470, 407 47 Varnsdorf (dále jen „**obviněný**“ nebo „**zadavatel**“) – kontrolu postupu zadavatele u veřejné zakázky „Nájem systémů pro měření rychlostí na pozemních komunikacích včetně příslušného software pro správu a zpracování přestupků“ v užším řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 21. 12. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 27. 12. 2018 pod ev. č. Z2018-044956 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 26. 12. 2018 pod ev. č. 2018/S 248-573608 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dne 23. 5. 2019 obdržel kontrolní orgán od obviněného dokumentaci pořízenou v souvislosti s předmětnou veřejnou zakázkou.
3. V protokolu o kontrole č. j. ÚOHS-K0008/2019/VZ-18596/2019/544/MDb ze dne 3. 7. 2019 Úřad konstatoval, že obviněný nepostupoval při zadávání předmětné veřejné zakázky v souladu se zákonem.
4. Proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole podal dne 3. 8. 2019 Mgr. Bc. Milan Konečný, statutární ředitel společnosti VIA Consult a.s., IČO 25084275, se sídlem nám. Svobody 527, 739 61 Třinec (dále jen „**VIA Consult**“), coby zástupce zadavatele v předmětném zadávacím řízení námitky. Dne 5. 8. 2019 obdržel Úřad námitky totožného znění rovněž od obviněného. Úřad v roli kontrolního orgánu informoval obviněného v příjímě ze dne 9. 8. 2019, č. j. ÚOHS-K0008/2019/VZ-21434/2019/544/MDb,

---

¹ Pozn.: Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 58 zákona v návaznosti na § 273 zákona.

že podané námitky budou v souladu s § 14 odst. 3 kontrolního řádu vyřízeny v navazujícím správním řízení.

5. Z důvodu existence pochybnosti o tom, zda obviněný v souvislosti se zadáváním výše uvedené veřejné zakázky nespáchal přestupek podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona, zahájil Úřad v této věci správní řízení z moci úřední.

II. Průběh správního řízení

6. Zahájení řízení o přestupku oznámil Úřad obviněnému přípisem ze dne 9. 8. 2019, č. j. ÚOHS-S0307/2019/VZ-22012/2019/542/MCi, kterým mu současně stanovil lhůtu pro navrhování důkazů, k podávání jiných návrhů a k vyjádření stanoviska v rámci řízení.
7. Správní řízení bylo zahájeno podle § 78 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o přestupcích**“), ve spojení s § 248 zákona dne 9. 8. 2019, tj. dnem, kdy bylo oznámení o zahájení řízení o přestupku doručeno obviněnému.
8. Účastníkem řízení o přestupku je podle § 256 zákona obviněný.
9. Dne 9. 10. 2019 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0307/2019/VZ-27650/2019/542/MKd (dále jen „**původní prvostupňové rozhodnutí**“), kterým rozhodl ve výroku I tak, že obviněný se při zadávání veřejné zakázky dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona tím, že při stanovení zadávacích podmínek, resp. při stanovení kritéria technické kvalifikace nepostupoval v souladu s § 73 odst. 6 písm. b) zákona ve spojení s § 6 odst. 1 a 2 zákona, neboť stanovením požadavku na předložení seznamu významných služeb poskytnutých za poslední tři roky před zahájením zadávacího řízení včetně uvedení ceny a doby jejich poskytnutí a identifikace objednatele zahrnujícího:
  - o minimálně 1 zakázku, „která spočívala v poskytnutí a provozu systému automatické detekce přestupků (okamžitá a úseková rychlost) spolu s poskytnutím systému (agendy) správy dopravních přestupků pro řešení přestupku výzvou a řešení přestupku v rámci přestupkového řízení s řidičem i provozovatelem vozidla, přičemž bylo zpracováno minimálně 20 000 případů ročně. Poskytnutím agendy se rozumí provoz z datového centra a přístup do systému pomocí tenkého klienta (přes webový prohlížeč) spolu s požadavkem na integrace na navazující systémy v rozsahu dle specifikace v ZD a to na spisovou službu, ekonomický SW, centrální registr vozidel, informační systém základních registrů, ISDS, hybridní poštu spolu s požadavkem na roční objem zpracovaných měření alespoň 20.000 přestupků.“ (dále jen „**referenční zakázka 1**“),
  - o a dále minimálně 1 zakázku, „jejíž součástí byla agenda správy dopravních přestupků, tj. poskytnutí softwarové návazání měření rychlosti na přestupky, přičemž bylo zpracováno minimálně 30 000 případů ročně. Poskytnutím agendy se rozumí provoz z datového centra a přístup do systému pomocí tenkého klienta (přes webový prohlížeč) spolu s požadavkem na integrace na navazující systémy v rozsahu dle specifikace v ZD a to na spisovou službu, ekonomický SW, centrální registr vozidel, informační systém základních registrů, ISDS, hybridní poštu spolu s požadavkem na roční objem zpracovaných měření alespoň 30.000 přestupků.“ (dále jen „**referenční zakázka 2**“),

nevymezil minimální úroveň tohoto kritéria v souladu se zásadou přiměřenosti a zásadou zákazu diskriminace tak, aby odpovídala rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky, přičemž dne 9. 4. 2019 uzavřel s vybraným dodavatelem Water Solar Technology Ltd., registrační číslo 7113037, se sídlem Manchester, 6 Bexley Square, M3 6BZ, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, odštěpný závod Water Solar Technology Ltd. - branch, organizační složka, IČO 29041643, se sídlem Bořivojova 878/35, 130 00 Praha 3 (dále jen „**vybraný dodavatel**“) smlouvu o nájmu měřicích zařízení.

10. Výrokem II původního prvostupňového rozhodnutí uložil Úřad obviněnému za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I pokutu ve výši 300 000 Kč.
11. K rozkladu obviněného předseda Úřadu původní prvostupňové rozhodnutí zrušil rozhodnutím ze dne 9. 12. 2019, č. j. ÚOHS-R0196/2019/VZ-33920/2019/322/HSc (dále jen „**rozhodnutí předsedy Úřadu**“) a věc vrátil Úřadu k novému projednání, v jehož rámci mu uložil, aby opětovně posoudil, zda nastavená kvalifikační kritéria jsou skutečně v rozporu s § 73 odst. 6 písm. b) zákona ve spojení s § 6 odst. 1 a 2 zákona, do úvah zahrnul uvedenou judikaturu a rovněž posoudil relevantní trh. Případné závěry o spáchání přestupku byl pak Úřad povinen řádně podložit s důrazem na odůvodnění případné zjevné nepřiměřenosti kvalifikačních předpokladů ve vztahu ke konkrétní veřejné zakázce, odůvodnit bylo nutno i skutečnost, proč je konkrétní počet řešených přestupků (tedy 20 tisíc resp. 30 tisíc přestupků za rok) nepřiměřený vzhledem k rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky.
12. Předseda Úřadu v uvedeném rozhodnutí uvedl základní východiska, dle kterých měl Úřad postupovat při opětovném rozhodování ve věci. Jedná se zejména o tezi, dle které je to zadavatel, kdo stanovuje zadávací podmínky tak, aby odpovídaly jeho potřebám, a tedy reflektovaly jeho požadavky na předmět plnění. Dále jde o závěry týkající se výkladu zásad jakožto neurčitých právních pojmů a závěry týkající se výkladu zásady zákazu diskriminace ve vztahu k nastavení kvalifikačních předpokladů dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 Afs 20/2008-152.
13. Úřadu byla vytčena také nepřesvědčivost odůvodnění hlavního výroku, když toto odůvodnění obsahovalo množství podmíněných závěrů, na nichž byla postavena v podstatě celá argumentace. Takový postup se předsedovi Úřadu nejevil souladným se zákonem zejména s ohledem na skutečnost, že Úřad konstatoval naplnění skutkové podstaty přestupku. Bylo tak poukázáno na zásadu *presumpce nevin* a zásadu *in dubio pro reo*.
14. Úřadu sice bylo možno přisvědčit v závěru, že nastavení kvalifikačních kritérií na celkem až 8 referenčních zakázek působí značně nepřehledně a zbytečně složitě a že tento způsob nastavení kvalifikačních kritérií zadavatel nijak uspokojivě nevysvětlil. Tato skutečnost bez dalšího však nemohla odůvodnit Úřadem přijatý závěr o rozporu nastavení kritérií technické kvalifikace se zákonem.
15. V případě, že Úřad dospěje k totožnému závěru jako v napadeném rozhodnutí, připomněl předseda Úřadu ve svém rozhodnutí také nutnost opětovně určit a odůvodnit výši pokuty, když zároveň je třeba vzít v úvahu skutečnost, že rozhodnutí o přestupcích, jež byly v souběhu s právě řešeným přestupkem, byla zrušena (řízení vedená Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S0148/2019/VZ a ÚOHS-S0149/2019/VZ).

16. Po právní moci rozhodnutí předsedy Úřadu pokračoval Úřad ve správním řízení. Žadostí ze dne 10. 1. 2020 požádal Úřad celkem 8 společností působících na relevantním trhu o poskytnutí jejich stanoviska k obviněným požadované technické kvalifikaci při zadávání dotčené veřejné zakázky.

III. Napadené rozhodnutí

17. Dne 7. 2. 2020 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0307/2019/VZ, č. j. ÚOHS-04284/2020/542/MKd (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým rozhodl ve výroku I a II zcela shodně jako v původním prvostupňovém rozhodnutí viz bod 9 a 10 tohoto rozhodnutí.
18. Úřad doplnil skutková zjištění tak, že oslovil 8 dodavatelů na relevantním trhu se žádostí o zodpovězení dotazů týkajících se předmětných referencí. Obdržel odpovědi od celkem 6 dodavatelů, z nichž dva se účastnili předmětného zadávacího řízení (jeden v pozici subdodavatele). Z některých odpovědí dodavatelů pak Úřad při svých závěrech vycházel.
19. Úřad se nejdříve podrobně zabývá otázkou, zda samotná podstata zadavatelem zvoleného kvalifikačního kritéria (tedy počet naměřených přestupků v předchozích zakázkách) může vypovídat o kvalitách dodavatele a jeho schopnostech řádně realizovat předmět veřejné zakázky. Zabývá se skutečností, že dle sdělení dotázaných subjektů trhu je pro řádné plnění veřejné zakázky rozhodující spíše výčet technických funkcionalit daného systému, navíc je poukázáno na skutečnost, že dodavatel není schopen zcela ovlivnit, jaké množství přestupků bude ve výsledku jeho systémem naměřeno, neboť tato hodnota závisí na lokalitě, kde je zařízení dodavatele umístěno. Následně však Úřad dospěje k závěru, že s ohledem na závěry rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0079,81/2019/VZ-19891/2019/322/HSc, ze dne 19. 7. 2019, tedy že nelze v praxi po zadavateli požadovat, aby jednoduchou a nijak excesivní podmínkou stanovenou pro požadované plnění odůvodňoval sofistikovanými úvahami, výpočty či dokonce znaleckými posouzeními, pokud pro jejich vysvětlení svědčí jednoduché, avšak logické vysvětlení, nezbývá než zvolené kritérium respektovat.
20. Následně se Úřad zabývá otázkou požadovaného počtu naměřených přestupků v kritériích referenčních zakázek 1 a 2, kdy konstatuje, že čistě matematicky nelze počet naměřených přestupků ve výši 20 000 resp. 30 000 považovat za nepřiměřený, když odpovídá cca 42% resp. 63% očekávaného ročního rozsahu předmětu plnění. Následně vyvozuje z provedeného průzkumu trhu, že čtyři oslovení dodavatelé by byli schopni s pomocí smluvně zajištěných poddodavatelů požadavky na technickou kvalifikaci splnit, jeden dodavatel nikoliv a jeden dodavatel nevede statistiku počtu zpracovaných přestupků. Relevantní trh pak Úřad označuje za ne zcela široký, avšak dynamicky se rozvíjející. Úřad pak opětovně konstatuje, že dle vyjádření oslovených dodavatelů pro výkonnost systému je stěžejní kvalita software a dovozuje, že závislost náročnosti předmětu plnění na počtu zpracovaných přestupků není lineární a konstatuje, že při použití technicky vyspělého software tato závislost není dána vůbec. Rozporuje tak tvrzení zadavatele, dle kterého řešení například 50 000 přestupků ročně představuje „výrazně jinou“ technickou náročnost, než řešení menšího počtu a poukazuje na to, že při pravdivosti tvrzení zadavatele by ani počet 20 resp. 30 tisíc přestupků nemohl postačovat k doložení potřebné zkušenosti dodavatele. Úřad se tak vrací k tezi, že více záleží na vyspělosti software, než na počtech zpracovaných přestupků, a vázání referencí na počet zpracovaných přestupků by tak mohlo být

odůvodněno pouze v případě, kdy by zadavatel požadoval rovněž následné zpracování přestupků. Za dané situace však s ohledem na konstatované Úřad vyvozuje, že požadovaný počet naměřených přestupků u referenčních zakázek 1 a 2 nepovažuje za logicky opodstatněný a zároveň uzavírá, že na trhu mohou existovat dodavatelé schopni předmět veřejné zakázky splnit, ačkoliv požadovanou referencí nedisponují.

21. Úřad tak v napadeném rozhodnutí uzavírá, že ve světle uvedeného se mu jeví požadavky zadavatele na doložení zpracování „*minimálně 20 000 případů ročně*“ v rámci poskytnutí a provozu systému automatické detekce přestupků včetně agendy správy dopravních přestupků a dále na doložení zpracování „*minimálně 30 000 případů ročně*“ v rámci agendy správy dopravních přestupků jako zjevně nepřiměřené vzhledem k rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky, což dle názoru Úřadu mohlo vést k omezení počtu potenciálních dodavatelů, kteří mohli podat žádost o účast a následně nabídku. Obviněný se tak z pohledu Úřadu dopustil skryté diskriminace těch dodavatelů, kteří, přestože by byli způsobilí splnit předmět veřejné zakázky, nemuseli být schopni doložit požadované reference z důvodu, že sice mohli mít zkušenosti s poskytováním systému pro měření rychlostí včetně příslušného software pro správu a zpracování přestupků, avšak s nižším počtem řešených přestupků. Dle Úřadu tak nelze vyloučit, že pokud by sporná kritéria byla nastavena přiměřeně, mohlo by dojít k rozšíření okruhu dodavatelů zúčastněných na zadávacím řízení a dospěl k závěru, že se zadavatel dopustil přestupku dle § 268 odst. 1 písm. b) zákona.
22. Ve výši pokuty byla zohledněna absorpční zásada s ohledem na související řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0148,0149/2019/VZ.

IV. Rozklad obviněného

23. Dne 24. 2. 2020 podal obviněný proti napadenému rozhodnutí rozklad, který byl Úřadu doručen téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 7. 2. 2020. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

24. Zadavatel namítá, že napadené rozhodnutí se nevypořádalo se závěry předchozího rozhodnutí předsedy Úřadu a je založeno na libovůli. Zadavatel rozporuje způsob, jakým Úřad položil otázky jednotlivým účastníkům relevantního trhu a skutečnost, že průzkum byl učiněn až rok po zadání veřejné zakázky, kdy se již trh vyvinul. Rozporuje i závěry, které Úřad z průzkumu trhu vyvodil, když dle jeho názoru vycházel pouze z některých názorů oslovených dodavatelů.
25. Zadavatel dále obhájí nastavení kvalifikačních kritérií s tím, že jeho potřebou bylo vyhodnotit velké množství přestupků, k nimž na jeho území dochází, proto hledal systém, který takové množství zvládne. Tvrdí, že věnoval přípravě zadávacího řízení velké množství času a vymezil požadovaná kritéria v přímé vazbě na požadovaný předmět plnění. Naopak nepředepisoval, jaký systém má být k plnění veřejné zakázky využit, měl pouze požadavek, aby systém byl schopen zvládnout velké množství přestupků.
26. Úřad dle zadavatele nijak nepodložil závěr, že obecnější nastavení referenčních předpokladů (např. ve formě kritérií týkajících se použité technologie) by rozšířilo okruh dodavatelů. Závěry Úřadu považuje zadavatel za nepodložené a svévolné a trvá na tom, že se vytýkaného přestupku nedopustil. Obecně rozporuje i výši uložené pokuty.

Závěr rozkladu

27. Obviněný je přesvědčen, že napadené rozhodnutí je věcně nesprávné, nezákonné a nepřezkoumatelné a že do něj nebyly promítnuty závěry původního rozhodnutí předsedy Úřadu, proto navrhuje předsedovi Úřadu, aby napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

V. Řízení o rozkladu

28. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

29. Po projednání rozkladu a veškerého souvisejícího spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech předseda podle § 89 odst. 2 správního řádu ve spojení s § 98 odst. 1 zákona o přestupcích přezkoumal soulad výroků napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, jakož i jeho správnost v plném rozsahu.
30. Tímto přezkumem bylo zjištěno, že napadené rozhodnutí je třeba zrušit, a to jak v rozhodnutí o tom, zda se obviněný dopustil přestupku, tak následně i v rozhodnutí o uložení pokuty a náhrady nákladů řízení. S ohledem na níže popsané závěry týkající se neprokázání spáchání přestupku ze strany Úřadu pak bylo na místě řízení o přestupku zastavit.

VI. Ke zrušení výroku I napadeného rozhodnutí

Dotčená právní úprava

31. Dle ustanovení § 6 odst. 1 a 2 zákona platí, že zadavatel při postupu podle zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti, ve vztahu k dodavatelům pak musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.
32. Dle ustanovení § 36 odst. 1 zákona platí, že zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.
33. Podle § 73 odst. 6 písm. b) platí, že pokud zadavatel požaduje prokázání ekonomické nebo technické kvalifikace, musí minimální úroveň pro jejich splnění stanovit v zadávací dokumentaci přiměřeně vzhledem ke složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky.
34. Podle § 257 písm. f) zákona platí, že Úřad zahájené řízení usnesením zastaví, jestliže v řízení zahájeném z moci úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 263 nebo pro uložení sankce podle § 268 nebo 269.

K nedostatečnému odůvodnění porušení zásady přiměřenosti a neprokázání viny obviněného

35. Závěr Úřadu o spáchání přestupku spočívá v první řadě na nepřiměřenosti minimální úrovně kritérií referenčních zakázek 1 a 2, tedy nastavené sumy 20 000, resp. 30 000 zpracovaných přestupků. Takový závěr je však nutno opřít o řádné vymezení zásady přiměřenosti jakožto neurčitého právního pojmu, v intencích rozhodnutí Nejvyššího správního soudu

ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010 – 159, dle něhož je nutno, aby správní orgán sám objasnil alespoň rámcově obsah a význam užitého neurčitého pojmu, a to z toho hlediska, zda posuzovanou věc lze do rámce vytvořeného rozsahem neurčitého pojmu zařadit. K závěru o nepřiměřenosti daných kritérií pak Úřad musí disponovat i relevantními skutkovými zjištěními.

36. Nepřiměřenost minimální úrovně předmětných kritérií však Úřad nedokázal konkrétně zdůvodnit ani podložit relevantními skutkovými zjištěními, resp. z provedeného dokazování není možno řádné závěry o porušení zásady přiměřenosti vyvodit.
37. Úřad se nejdříve vyjadřuje k samotnému charakteru sporného kvalifikačního kritéria, kdy na jedné straně uznává, že lze počet přestupků nepochybně považovat za jeden z možných ukazatelů s vypovídací schopností o výkonnosti systému pro měření rychlosti, a tedy i o odbornosti dodavatele (bod 110 napadeného rozhodnutí) a respektuje, že zadavatel takové kritérium zvolil (bod 114 napadeného rozhodnutí), ale zároveň sděluje, že z vyjádření dodavatelů dovodil, že klíčová pro výkonnost systému je kvalita software z hlediska jeho technických funkcionalit (bod 135 napadeného rozhodnutí) a vázání referencí na počet zpracovaných přestupků by mohlo být odůvodněno pouze v případě, kdy by dodavatel v rámci plnění předmětné veřejné zakázky rovněž zajišťoval i následné zpracování přestupků, což v tomto případě nebylo v rámci veřejné zakázky požadováno (bod 141 napadeného rozhodnutí). Již tento přístup, v němž lze spatřovat jasný logický rozpor, předznamenává nejasnost a nedostatečnost zdůvodnění nepřiměřenosti daného kritéria, které dle svých shora uvedených sdělení Úřad sice formálně uznává, avšak materiálně jej považuje v podstatě za bezcenné pro ověření kvalit potenciálních dodavatelů.
38. Z tohoto přístupu pak zřejmě pramení skutečnost, že samotnou nepřiměřenost však Úřad nijak konkrétně nezdůvodňuje a toto zdůvodnění je zčásti nahrazeno argumentací, která však zpochybňuje jakoukoliv vypovídací hodnotu daných kritérií. K samotné nepřiměřenosti konkrétního počtu přestupků v referenčních zakázkách 1 a 2 pak Úřad pouze konstatuje, že závislost náročnosti předmětu plnění na počtu přestupků není lineární (bod 136 napadeného rozhodnutí) a nesdílí názor zadavatele, že je vždy dán rozdíl v řešení 1 000 přestupků, 5 000 přestupků a 50 000 přestupků, ale že vždy záleží na vyspělosti software (bod 139 napadeného rozhodnutí). Takové zdůvodnění však není v souladu s požadavky na interpretaci zásady přiměřenosti jakožto neurčitého právního pojmu, jak je uvedeno shora. V daném případě by totiž Úřad musel konstatovat, z jakého důvodu je konkrétní minimální úroveň (tedy 20 000 resp. 30 000 zpracovaných přestupků) ve všech souvislostech posuzované veřejné zakázky nepřiměřená, tedy například jakou úroveň by bylo možno za přiměřenou považovat, jakou už nikoliv a proč. Jestliže totiž Úřad výslovně konstatoval, že samotné sporné kvalifikační kritérium určitou vypovídací hodnotu o kvalitě dodavatele má, musel by definovat alespoň řádově určitou škálu, na které by rozmístil příslušné počty naměřených přestupků v závislosti na tom, do jaké míry jsou či nejsou – jakožto minimální úrovně kvalifikačního kritéria – přiměřené svému účelu, kterým je prokázat určitou dostatečnou míru odbornosti dodavatele. Bylo by tedy možno akceptovat např. konstatování, že v případě zkušenosti se zpracováním určitého počtu přestupků v průběhu posuzovaného období je již předmětný dodavatel schopen řádně realizovat i předmětnou veřejnou zakázku. Takové konkrétní zasazení zásady přiměřenosti do realit

posuzované veřejné zakázky však napadené rozhodnutí neobsahuje a argumentace týkající se snížené či nulové vypovídací hodnoty samotného kritéria ji nemůže nahradit.

39. Samotné nedostatečné odůvodnění nepřiměřenosti posuzovaných kritérií by nebylo důvodem pro zrušení a zastavení řízení, ale pouze pro opětovné zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání. V posuzovaném případě však bylo zjištěno, že ani skutková zjištění týkající se nepřiměřenosti sporného kvalifikačního kritéria nejsou dostatečná a zároveň že jejich případné doplnění není na místě.
40. Úřad ve vztahu k nepřiměřenosti sporných kvalifikačních kritérií vychází zejména z odpovědí jednotlivých dodavatelů oslovených v rámci provedení dotazování dodavatelů působících na relevantním trhu. Z odpovědí dotázaných dodavatelů pak plyne, že část z nich považuje metodu ověření kvality systému počtem zaznamenaných přestupků za zcela nevhodnou či nevypovídající (bez ohledu na počet požadovaných přestupků) a část naopak považuje nastavená kritéria za vhodná jak do způsobu hodnocení, tak co do počtu požadovaných přestupků. Jeden z dodavatelů pak uvedl, že počet zaznamenaných přestupků nepochybně vypovídá o určité technické úrovni systému dodavatele, není to ovšem dle jeho názoru jediný či rozhodující ukazatel odbornosti dodavatele, který by bylo možné hodnotit izolovaně od ostatních ukazatelů odbornosti. Z uvedených odpovědí tak nelze učinit žádné závěry o případné nelineární závislosti náročnosti předmětu plnění na počtu zpracovaných přestupků, jak jej Úřad konstatuje v bodě 136 napadeného rozhodnutí, ani jimi nelze vyvrátit názor zadavatele, že je vždy dán rozdíl v řešení 1 000 přestupků, 5 000 přestupků a 50 000, jak to činí Úřad v bodě 139 napadeného rozhodnutí. Toto jsou navíc jediné argumenty, které Úřad k nepřiměřenosti minimální úrovně sporných kritérií předkládá a jedná se tedy nejen o argumenty nedostatečné, ale i o argumenty, které nejsou založeny na relevantních skutkových zjištěních.
41. Ze skutkových zjištění učiněných Úřadem (zejména tedy z provedení dotazování dodavatelů působících na relevantním trhu) však nevyplývají ani žádné jiné skutečnosti, které by bylo možno použít pro odůvodnění případné nepřiměřenosti minimální úrovně daných kvalifikačních kritérií tak, aby tato nepřiměřenost mohla být definována v souladu s požadavky předestřeny v bodě 38. tohoto rozhodnutí. Nelze zde tedy shledat žádné konkrétní indicie ani žádné určité závěry, které by jakkoliv vypovídaly o vztahu mezi nějakým konkretizovaným počtem naměřených přestupků a odborností dodavatele, tedy závěry, kterými by bylo možno podložit určitou škálu přiměřenosti minimální úrovně sporného kritéria technické kvalifikace.
42. Na tomto místě pak lze uvést, že Úřadem provedené dotazování dodavatelů působících na relevantním trhu, jehož výsledky jsou shrnuty v bodech 67 – 79 napadeného rozhodnutí, není na místě zpochybňovat co do formální či obsahové stránky. Dotazování jednotlivých subjektů trhu provádí Úřad v rámci své činnosti zcela běžně (srov. např. rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-R0164/2018/VZ-00025/2018/323/LVa ze dne 3. 1. 2019 nebo č. j. ÚOHS-S0126/2017/VZ-17444/2017/521/OPi ze dne 8. 6. 2017), v rámci zásady volného hodnocení důkazů (§ 50 odst. 4 správního řádu) je pak zcela v kompetenci Úřadu posoudit obsah či případnou věrohodnost podaných informací.

43. Na základě výše uvedených závěrů o nedostatečnosti skutkových zjištění tak vyvstává otázka, zda by bylo možno daná skutková zjištění doplnit tak, aby jimi mohla být případná nepřiměřenost kvalifikačních kritérií řádně podložena a odůvodněna.
44. Úřad v posuzované věci vycházel ze skutkových zjištění učiněných na základě dokumentace o zadávacím řízení, dotázání dodavatelů působících na relevantním trhu a z veřejně dostupných zdrojů. Jak bylo konstatováno shora, z těchto skutkových zjištění závěr o nepřiměřenosti sporného kritéria učinit nelze. Vyvstává tedy otázka, zda Úřad vyčerpal důkazní možnosti, kterými by případně mohl posoudit odbornost dodavatelů nutnou pro realizaci předmětu plnění veřejné zakázky v závislosti na jimi realizovaném počtu naměřených přestupků v referenčních zakázkách, tedy stanovit onu určitou škálu přiměřenosti minimální úrovně sporného kritéria technické kvalifikace. V této souvislosti je však nutno vycházet z premisy, že to je zadavatel, kdo stanovuje zadávací podmínky tak, aby odpovídaly jeho potřebám, a tedy reflektovaly jeho požadavky na předmět plnění a současně je třeba vzít v potaz, že kontrola zadávání veřejných zakázek má být smysluplná a nemá klást na zadavatele nelogické a přehnané požadavky.
45. Zadavatel pro obhajobu způsobu nastavení kvalifikačních kritérií uvedl, že jeho jediným požadavkem bylo, aby systém byl schopen zpracovávat velké množství přestupků, jejichž spáchání na svém území zadavatel předpokládal, a neměl v úmyslu předepisovat dodavatelům konkrétní technologii realizace zakázky. Tvrdí, že se přípravě zadávacího řízení věnoval pečlivě a nesnažil se o pro něj co nejjednodušší postup a na základě vyhodnocení všech svých požadavků přistoupil k nastavení technických kvalifikačních požadavků. Úřad však v napadeném rozhodnutí uzavírá, že použil-li obviněný při vymezení kvalifikačních kritérií hledisko počtu přestupků, v jehož případě lze s ohledem na výše uvedené dovodit vypovídací schopnost o odbornosti dodavatelů, o to větší důraz měl položit na stanovení požadovaného minimálního počtu přestupků v rámci referenčních zakázek tak, aby byly požadovány pouze v množství objektivně prokazujícím nezbytnou odbornost dodavatelů a nepůsobících na relevantním trhu bezdůvodně diskriminačně (bod 115 napadeného rozhodnutí). Pro splnění takového požadavku by se však zadavatel musel zabývat danou problematikou vysoce odborně a případně zvážit i konkrétní technologie na trhu a jejich schopnosti zaznamenat různé množství přestupků. Takový postup však koliduje se zásadou uvedenou v bodě 44 shora.
46. Sám Úřad přitom konstatoval, že samotné kritérium počtu naměřených přestupků o určité schopnosti či odbornosti dodavatelů vypovídá a zároveň ani z provedeného skutkového zjištění, které zahrnovalo i dotázání dodavatelů působících na relevantním trhu nevyplývalo, že by zadavatelem nastavená úroveň byla nepřiměřená (příčemž ze samotného matematického porovnání plyne, že úroveň byla nastavena asi na polovinu očekávaného plnění). Nelze zadavateli vytýkat, že při stanovování sporného kritéria nepostupoval dostatečně odborně. Pokud totiž ani z vyjádření několika dodavatelů působících na relevantním trhu, které za odborně způsobilé považovat lze, neplyne závěr o nepřiměřenosti nastavených kritérií, těžko lze zavazovat zadavatele, aby si odbornou stránku nastavení kvalifikačních kritérií zajistil ještě důsledněji.
47. Takový požadavek by totiž odporoval shora zmíněnému přístupu, který zastává judikatura, tedy že kontrola zadávání veřejných zakázek má být smysluplná a nemá klást na zadavatele nelogické a přehnané požadavky. V této souvislosti lze zmínit závěry rozhodnutí Krajského

soudu v Brně ze dne 27. 1. 2016, č. j. 31 Af 14/2014 – 48, který se zabýval případným diskriminačním nastavením zadávacích podmínek, kterými zadavatel požadoval reference ze zpracování žádosti o dotaci z konkrétního operačního programu, ačkoliv dle Úřadu mu mohlo postačovat doložení referencí i z jiných zdrojů financování z EU. Ačkoliv konkrétní předmět řešeného případu je zcela odlišný, lze z něj jasně vyzpozorovat přístup Krajského soudu v Brně k případným požadavkům na „zatěžování“ zadavatelů odbornými otázkami při stanovování zadávacích podmínek. Krajský soud v Brně zde uvedl následující: *„Jakkoliv soud respektuje nutnost ochrany soutěže při zadávání veřejných zakázek, zároveň považuje za nutné, aby kontrola zadávání veřejných zakázek byla smysluplná a nekladla na zadavatele nelogické a přehnané požadavky. Právě proto by naplnění podmínek skryté diskriminace mělo být vykládáno restriktivně. V souzené věci zadavatel postupoval logicky ve vztahu k předmětu zakázky a soud se, na rozdíl od žalovaného, nedomnívá, že by měl zadavatel zkoumat široký rozsah fungování financování prostřednictvím různých fondů. Lze jistě za prakticky jisté považovat to, že při připuštění více typů financování by se generovalo větší množství subjektů, které by mohly o zakázku soutěžit, přesto racionální úvaha zadavatele (ve shora uvedených souvislostech strukturálních fondů EU), která sama o sobě nevyloučila soutěž a která odpovídala požadavkům zadavatele, může být těžko sama o sobě projevem diskriminace. Tlak na zadavatele, aby zkoumal všechny možné hypotetické možnosti dotačního financování a vyhodnocoval, které jsou si natolik podobné, aby na některý nezapomněl, je ryze formalistický přístup.“* Jak plyne z uvedeného, je třeba touto optikou přistupovat i k případným požadavkům na „úsilí“, které má zadavatel vynaložit přípravě zadání veřejné zakázky, která svým předmětem překračuje jeho odborné schopnosti (srov. bod 112 napadeného rozhodnutí).

48. Není zde tedy prostor pro doplnění dokazování, neboť skutková zjištění byla v konkrétním případě pro účely posouzení případné nepřiměřenosti sporných kvalifikačních kritérií (která prokázána nebyla) dostatečná. Ačkoliv by jistě bylo možno v otázce odbornosti dodavatelů s ohledem na počty naměřených přestupků v realizovaných zakázkách získat další podrobnější odborná zjištění, nebylo by možno zadavateli klást k tíži, že taková odborná zjištění před zahájením zadávacího procesu neučinil sám a případně jim nepřizpůsobil své požadavky na odbornost dodavatelů, neboť jak je uvedeno shora, je zadavatel povinen vynaložit smysluplné, avšak nikoliv přehnané úsilí na odborné posouzení okolností zadávání veřejné zakázky, jejíž předmět je technicky složitý.
49. Obecně tak není vyvrácena povinnost zadavatele postupovat při zadávání veřejné zakázky odborně, obezřetně a přiměřeně jejímu charakteru. V tomto konkrétním případě z provedeného dokazování, ke kterému je v řízení o přestupku primárně povinen Úřad a které v posuzovaném případě provedl dostatečně a podrobně, nevyplývalo bez pochybností, že by zadavatel v rozporu uvedenou povinností postupoval. Jak je konstatováno v úvodu právního posouzení, je nutno zásadu přiměřenosti, jakož i ostatní zásady, posuzovat vždy s ohledem na veškeré okolnosti konkrétního případu, přičemž zjištěné okolnosti v daném případě postup zadavatele v rozporu se zásadou přiměřenosti neosvědčují. S ohledem na skutečnost, že se v daném případě jednalo o řízení o přestupku, jsou navíc na nutnost prokázání závěru o postupu zadavatele v rozporu se zákonem kladeny zvýšené požadavky.

50. Jestliže tedy z provedeného dokazování, které Úřad v rámci šetření přestupku učinil a které lze označit za zcela dostatečné, nevyplynulo, že by sporná kvalifikační kritéria byla nepřiměřená, je nutno uzavřít, že i přes dostatečně zjištěný skutkový stav nelze konstatovat, že by obviněný vymezený přestupek spáchal. Tento závěr by pak nebylo možno korigovat ani případným doplněním odůvodnění nepřiměřenosti minimální úrovně sporných kritérií technické kvalifikace, neboť ze zjištěného skutkového stavu závěry porušení zásady přiměřenosti vyplývat nemohou.

K porušení zásady zákazu diskriminace

51. Vedle skutečnosti, že z provedeného dokazování nevyplyvá proč právě počet 20 000, resp. 30 000 naměřených přestupků je nepřiměřený rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky a Úřad závěr o nepřiměřenosti konkrétní minimální úrovně daných kritérií ani nijak uspokojivě nevysvětluje, jsou nesprávné i jeho úvahy ohledně porušení zásady zákazu diskriminace. Jak je přehledně uvedeno např. v rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 27. 1. 2016, č. j. 31 Af 14/2014 – 48 je ve smyslu již shora citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 Afs 20/2008-152 shledání skryté diskriminace přípustné tam, kde kvalifikační předpoklady jsou vskutku excesivní, kvalifikační předpoklady jasně vybočují z oprávněných potřeb dané zakázky ve vztahu k velikosti, složitosti a technické náročnosti konkrétní veřejné zakázky a v důsledku takto nastavených předpokladů mohou veřejnou zakázku splnit toliko někteří z potenciálních uchazečů, kteří by jinak byli bývali k plnění předmětu veřejné zakázky objektivně způsobilými. Ve smyslu shora uvedeného je tedy nutno, aby se ke skryté diskriminaci přistupovalo restriktivně a byla konstatována, pokud kvalifikační předpoklady jsou excesivní a jasně vybočují z oprávněných potřeb zakázky. Pokud tedy Úřad konstatoval, že způsob nastavení kvalifikačního kritéria odkazem na počet zaznamenaných přestupků je určitým způsobem vypovídající a lze ho respektovat a současně pokud závěry o případné nepřiměřenosti kritérií nejsou přesvědčivé, lze jen těžko shledat, že taková kritéria jsou excesivní a jasně vybočující z oprávněných potřeb zakázky. Pro konstatování skryté diskriminace tak nebyly naplněny hned dva první znaky uvedené v citovaném rozsudku Krajského soudu v Brně.

Shrnutí a závěr

52. Ačkoliv lze Úřadu přisvědčit v tom, že nastavení kvalifikačních kritérií na celkem až 8 referenčních zakázek působí značně nepřehledně a zbytečně složitě a že tento způsob nastavení kvalifikačních kritérií zadavatel nijak uspokojivě nevysvětlil, nemůže tato skutečnost ve světle skutečností uvedených shora řádně odůvodnit Úřadem přijatý závěr o rozporu nastavení kritérií technické kvalifikace se zákonem. Stejně tak lze přisvědčit Úřadu v jeho závěru, že na relevantním trhu může existovat dodavatel, který disponuje sofistikovaným zařízením s funkcionalitami umožňujícími řešení obviněným požadovaného množství přestupků, který však dosud realizoval pouze zakázky s nižším výsledným počtem přestupků. Ani tato skutečnost však sama o sobě postup zadavatele rozporným se zákonem nečiní, navíc lze v této souvislosti poznamenat, že ve skutečnosti se vybraným dodavatelem stala společnost, která sama o sobě na relevantním trhu původně vůbec nepůsobila a referenční zakázky prokazovala prostřednictvím subdodavatele CAMEA Technology, a.s.
53. S ohledem na shora uvedené rozpory obsažené v napadeném rozhodnutí je tak nutno uzavřít, že absentují důvody pro konstatování porušení zákona zadavatelem, v rozsahu

vymezeném předmětem tohoto správního řízení. Úřad nedostatečně odůvodnil svůj závěr týkající se nepřiměřenosti minimální úrovně kritéria počtu zpracovaných přestupků u referenčních zakázek 1 a 2 a současně absentují skutková zjištění, z nichž by případná nepřiměřenost vyplývala, a to za situace, kdy skutkový stav byl zjištěn dostatečně. Úřad rovněž neodůvodnil své závěry týkající se skryté diskriminace ve vztahu k uvedenému kvalifikačnímu kritériu v souladu s platnou judikaturou. Nezbyvá tedy, než v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu napadené rozhodnutí pro rozpor se zákonem zrušit a správní řízení vedené ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona, jehož se měl zadavatel dopustit při zadávání veřejné zakázky, zastavit dle § 257 písm. f) zákona. Vzhledem k tomu, že na platnosti výroku I napadeného rozhodnutí o zákonnosti postupu zadavatele je navázán i výrok II o uložení pokuty a výrok III o nákladech řízení, bylo nutno přistoupit i k jejich zrušení, neboť tyto výroky tvoří nedílný celek a samostatně neobstojí.

54. Pro úplnost lze doplnit, že rozhodne-li předseda Úřadu o zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení, je povinen učinit tak ze zákonného důvodu, který je povinen ve svém rozhodnutí uvést, v opačném případě zatíží své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. K tomu se vyjádřil Krajský soud v Brně například v rozsudku č. j. 62 Af 50/2011 - 72 ze dne 15. 2. 2012 následovně: *„Pokud pak odvolací (rozkladový) správní orgán (předseda žalovaného) hodlá podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu postupovat, vždy je třeba, aby z jeho rozhodnutí bylo zřejmé, z jakého zákonem předvídaného důvodu k zastavení řízení došlo a dle jakého ustanovení“*.
55. Pro vyloučení pochybností lze tedy konstatovat, že v dané věci je napadené rozhodnutí rušeno a správní řízení zastavováno z důvodu, že ze skutkového stavu zjištěného v průběhu předmětného správního řízení a jeho právního posouzení vyplynulo, že nelze spolehlivě prokázat a přesvědčivě odůvodnit závěr, že by zadavatel porušil § 73 odst. 6 písm. b) zákona ve spojení s § 6 odst. 1 a 2 zákona tím, že by stanovil požadavek na předložení seznamu významných služeb poskytnutých za poslední tři roky před zahájením zadávacího řízení zahrnujícího referenční zakázku 1 a referenční zakázku 2 v rozporu se zásadou přiměřenosti a zásadou zákazu diskriminace.
56. Ve věci tak nejsou dány důvody pro uložení pokuty a nastala situace předpokládaná ustanovením § 257 písm. f) zákona.
57. Vzhledem k tomu, že je napadené rozhodnutí rušeno, správní řízení je zastavováno a je tak vyhověno návrhu zadavatele vznesenému v rozkladu, považuje se za neúčelné a v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení zabývat se dalšími námitkami rozkladu, neboť posouzení jejich důvodnosti by již nemohlo znamenat změnu ve výroku tohoto rozhodnutí.

VII. Závěr

58. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že zde jsou důvody, které odůvodňují zastavení správního řízení, jsem dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení. Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

VIA Consult a.s., sídlem nám. Svobody 527, 739 61 Třinec

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy